

Store Norske Litteratur

Light *Italic*

Regular *Italic*

Book *Italic*

Medium *Italic*

Bold *Italic*

Heavy *Italic*

Black *Italic*

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t
u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * £ « § » × † ‡ © }

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t
u v w x y z I 2 3 4 5 6 7 8 9 0
*! ? (&) @ { * £ « § » × † ‡ ③ }*

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t
u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * £ « § » × † ‡ © }

Litteratur

Light *Italic*

Regular *Italic*

Book *Italic*

Medium *Italic*

Bold *Italic*

Heavy *Italic*

Black *Italic*

Litteratur Text

Light *Italic*

Regular *Italic*

Book *Italic*

Medium *Italic*

Bold *Italic*

Heavy *Italic*

Black *Italic*

*Mange hadde
måla ei eik fyrr.
Likevel måla
Munch ei eik.*

Henrik Ibsen
Knut Hamsun
Sigrid Undset
Bjørnstjerne

Peer Gynt
Markens Grøde
Lavransdatter
Over Ævne

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bug-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjø-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bug-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bug-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingen-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingenting og vendte tilbake til vinduet igjen. Gud vet, tenkte jeg, om det aldri skal nytte meg å søke etter en

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker *Fabian Olsen* om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt ner-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker *Fabian Olsen* om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker *Fabian Olsen* om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker *Fabian Olsen* om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker *Fabian Olsen* om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker *Fabian Olsen* om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingen-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingenting og vendte tilbake til vinduet igjen. Gud vet, tenkte jeg, om det aldri

A Doll's House
Hunger, 1890
Lavransdatter
1828–1906

*Theatrical
Realism, 1893
Hedda Gabler
Terje Vigen*

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old num-

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls, and the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls, and the Morgenbladet near the door was rent in strips a span long. I stood up and searched through a bundle

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the *Morgenbladet*, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls, and the Mor-

Litteratur Light
Litteratur Light Italic
Litteratur Regular
Litteratur Italic
Litteratur Book
Litteratur Book Italic
Litteratur Medium
Litteratur Medium Italic
Litteratur Bold
Litteratur Bold Italic
Litteratur Heavy
Litteratur Heavy Italic
Litteratur Black
Litteratur Black Italic

About

Store Norske Litteratur began by examining anthologies from Norway's golden age of literature. During this period, Norway produced many leading authors, including Henrik Ibsen, Bjørnstjerne Bjørnson, Knut Hamsun, and Sigrid Undset, several of whom received the Nobel Prize in Literature. These anthologies often featured sturdy old-style serifs, characteristic of the typographic trends of the time. Common examples included Nordisk Antikva (1907–1910) by Friedrich Bauer (with Swedish printer Waldemar Zachrisson) and Plantin (1913) by Frank Hinman Pierpont. While these typefaces were primarily intended for body text, their visual qualities also appealed to advertisers, offering a warm and inviting atmosphere. Litteratur aims to revive this atmosphere, offering a crisp modern take on the old-style serif. This brings historical warmth to contemporary text, making layouts feel both familiar and fresh. Its large x-height and short ascenders and descenders fit more text in tight spaces and improve comfort in dense layouts. The clear letterforms enhance legibility on screen and in print, supporting various output formats. Litteratur's special ligatures enhance rhythm in Nordic languages and improve general readability. It offers both a standard and a heavier low-contrast text version, making the typeface versatile for different reading conditions.

Design

Arve Båtevik (2025)

Trials

skriftkompani.no/trials

License Online

skriftkompani.no

Inquiries

post@skriftkompani.no

Specimen Texts

Les Lu Chi og lag eit dikt, Olav H. Hauge
Sult, Knut Hamsun

Baat AS

6104 Volda

Norway

A B C D E F G H I J K L M N O P
Q R S T U V W X Y Z Æ Ø Å

a b c d e f g h i j k l m n o
p q r s t u v w x y z æ ø å ä

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z Æ Ø Å

A Ă Ą Å Ä À Á Â Ã Ä Å Æ Æ B C Ç Ê Ë Ð
D Ž Đ Ð Ð Ð Ð Dz Dž Đ É È Ê Ë Ì Í Î Ï J K L
Ĳ Ł Œ M N Ŋ Ŏ Ó Ô Õ Ö Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ à á â ã
ä å æ ç è é ê ë ì í î ï j k l m n ñ ò ó ô õ ö ø
ù ú û ü ý þ ÿ ž ź z aa eo

Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö × Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ñ ò ó ô õ ö ÷ ø ù ú û ü ý þ ß

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

0 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 H 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

$$\frac{1}{7} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{3} \frac{2}{3} \frac{1}{5} \frac{2}{5} \frac{3}{5} \frac{4}{5} \frac{1}{6} \frac{5}{6} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{8} \frac{7}{8}$$

I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII L C D M

① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

← ↑ → ↓ ↖ ↗ ↘ ↙ ↔
↺ ↻ ↷ ↶ ↷ ↸ ↹ ↻

\$ £ € ¥ ¢ ₤

® © ™ e ℓ

få fã fß ff ffi ffl fh fi fj fk fl fò gg kk fã fã
Sognefjord ► Sognefjord
-> ► →
<- ► ←

.,:;...!|?¿·*#/\-—_ - —
(){}[](){},,, “ ” ‘ ’ ” < > « »
@@&¶§||†‡

$$+ - \times \div = \neq > < \geq \leq \pm \approx \sim \neg \infty ^$$

I200 ► 1200

Happy ► Happy

$I_4 \times 26 \blacktriangleright I_4 \times 26$
 $10 \times 20 \blacktriangleright 10 \times 20$

[Rise] ► [RISE]
¡Hola! ► ¡HOLA!
«Hei» ► «HEI»

Ha Ho 1e ► Ha^a Ho^o 1e

*A B C D E F G H I J K L M N O P
Q R S T U V W X Y Z Æ Ø Å*

a b c d e f g h i j k l m n o
p q r s t u v w x y z æ ø å

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z Æ Ø Å

[illegible]

0123456789
0123456789

0 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9

$$\begin{array}{cccccccccccc} 0 & 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 8 & 9 & H & 0 & 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 8 & 9 \\ 0 & 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 8 & 9 & / & 0 & 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 8 & 9 \end{array}$$
 $\frac{1}{7} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{3} \frac{2}{3} \frac{1}{5} \frac{2}{5} \frac{3}{5} \frac{4}{5} \frac{1}{6} \frac{5}{6} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{8} \frac{7}{8}$

I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII L C D M

① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

← ↑ → ↓ ↖ ↗ ↘ ↙ ↔
↺ ↻ ↷ ↶ ↵ ↴ ↳ ↲ ↱

\$ £ € ¥ ¢ ₪

® © TM e ℓ

fä få fb ff ffb ffi fff fl fi fj fk fl fö ft gf gg gj ggy gj
gy pp
Sognefjord ► Sognefjord
-> ► →
<- ► ←

.,,:...!|/?;•*#/\- — — — _ - - -
(){}[](){}[], „ “ ” ‘ ’ ” ‹ › « » ‹ › « »
@@&¶§//†‡

$$+ - \times \div = \neq > < \geq \leq \pm \approx \sim \neg \infty ^\wedge$$

$$\Omega \Delta \Pi \Sigma \vee \mu f \int \partial / \% \text{‰}$$

I200 ► *1200*

$$I_4 \times 26 \triangleright I_4 \times 26$$
$$10 \times 20 \triangleright 10 \times 20$$

[Rise] ► [RISE]
¡Hola! ► ¡HOLA!
«Hei» ► «HEI»

$$Ha\ Ho\ le \triangleright Ha\ H^o\ le$$

Supported Languages

Afrikaans
Albanian
Azerbaijani
Basque
Bemba
Bosnian
Breton
Catalan
Croatian
Czech
Danish
Dutch
Dutch
English
Esperanto
Estonian
Faroese
Finnish
French
Galician
German
Greenlandic
Hungarian
Icelandic
Inari Sami
Indonesian

Irish
Italian
Latin
Latvian
Lithuanian
Lule Sami
Luxembourgish
Maltese
Northern Sami
Norwegian
Polish
Portuguese
Scottish
Serbian
Slovak
Slovenian
Somali
Southern Sami
Spanish
Swahili
Swedish
Tamazight
Turkish
Uzbek
Welsh

